Ч. 17. Субота 5 лютого (23 січня) 1910. Рік XX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адмінїстрация: улиця Чарнецкого ч. 10.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц.к. Староствах на провінциї:
на цїлий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цїлий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Сойм краєвий.

73. засїданє I. сесиї IX. періоду.

Засїданє почало ся о год. 10.45 відчитанєм вплибів п. Макуха в справі відмови карти на оружє Івановн Гринюкови з Вербова і в справі незалагодженя войскової рекламациї Тацьки Вольскої-Щепанкевич з Купнович ц. к. старостиом в Самборі, п. Старуха в справі легковаженя рускої церкви в Яричові повім при декорациї одного жандарма рускої народности.

П. Старух поставив нагляче внесенє в справі невидаваня зелїзничих білєтів і легкованеня рускої мови зелїзничими орґанами.

П. Ст. Г. Бадені попер петицию міста Бучача в справі підвишки оплат від спіритусових напитків. Відтак перейдено до дневного порядку.

П. Старжиньский мотивує своє внесенє в справі вибору соймом з власного круга другого заступника краєвого маршалка. Внесенє то підписали всї сторонництва польскі, а бесїдник має надію, що й рускі посли признають єго за чисто річеве. Заступник маршалка повинен бути вибираний соймом згідно з духом парляментаризму. Вправді в инших краях такого вибору нема, але то не є арґументом, бо Галичина, се найбільший коронний край і галицкий сойм повинен під сим взглядом дати примір иншим краям.

По відосланю внесеня до комісиї виборчої реформи почало ся продовженє комасацийної дебати.

Перший до сеї справи забрав голос пос. Пілят, а то в справі п. Кендзьора о покликанє до житя другої краєвої комісиї аґрарної. Бесїдник противить ся основаню другої аґрарної комісиї, особливо з осїдком в Кракові, бо через те технїчний персонал був би роздїлений. Вносить, щоби резолюцию п. Кендзьора переслати краєвому Видїлови, щоби порозумів ся з аґрарною комісиєю і предложив остаточне внесене.

П. Кендзьор заявив, що іде єму о витворене ривалїзациї між обома комісиями. Що до коштів, то покриє їх держава, оплачуючи комісаря, а персонал і без того є намір помножити, отже утворене другої комісиї кошту не прибільшить.

П. др. К. Левицкий пригадує ще раз головну хибу веденя комасациї, якою є брак відповідно орґанізованих сил. Однак арґументи п. Кендзьора за утворенєм другої комісиї для західної Галичини переконують мене, бо й я думаю, що таких сил можна поглядати і найти. Більші тягарі не впадуть на край, бо комісаря оплачує держава, а при сильнїйшій акциї персонал однаково треба помножити без огляду на скількість комісий. Істнованє двох комісий причинить ся до того, що акция буде більше плянова. Внесенє п. Кендзьора увзглядняє ріжницї між всхідною а західною Галичиною і стремить до подїлу, який є відмінними відносинами обох частий краю оправданий. З тих причин се внесенє попираємо.

По промові справоздавця п. Мицєльского (конс.) принято в голосованю резолюцию пос. Пілята, щоби внесенє п. Кендзора передати кр. видїлови.

З порядку принято внесенє правничої комісиї (справозд. п. Ганчаковский) в справі видїленя громади Будки незнанївскі з округа суду в Буску до суду в Камінци Струмиловій. Внесенє се попирав п. Т. Старух, виказуючи на примірах, як мало числять ся власти з віддаленєм громад від місцевости, де єсть повітовий суд.

З черги розпочала ся дебата над справозданєм краєвої сільної комісиї о кр. продажи соли. Справоздавець п. Меруновнч.

Перший забрав голос п. Куровець. Справа продажи соли є з економічних взглядів незвичайно важна, а передовсім для наших селяньских мас. Кошти продукциї соли виносять

5.

ПІРАТ.

З англійского — капітана Маррията.

(Дальше).

Капітан зійшов на долину своєї каюти. Освальд поглянув на компас в компасовій будцї, поговорив кілька слів з моряком при кермі, ударив одного, другого, що затикали шпари клочем, попробував помпи, вложив до уст тютюну і почав приглядати ся небу.

Хмара, що низше звисала, була густїйша як всї иньші, котрі затемнювали небозвід, розпростерла ся через цїлу половину неба і опустила ся з лївого боку аж до моря. Освальд дивив ся на ту хмару ледво дві секунди, коли побачив, що найтемнїйшу часть неба перерізала тонка і ярка блискавиця. За першою блискавицею появила ся друга, відтак трета. Нараз вітер зовсїм утих і „Черкес" випрямив ся на водї. Але знов завив вітер і знов корабель поринув у филях. По новій блискавицї почув ся далекий відгомін грому.

— Ага, буря вже минула, пане капітане? Менї здасть ся, що она лише тепер надходить — воркнув Освальд, глядячи все ще на небо.

— Як там при кермі, Матію? — спитав Освальд, підходячи до задної части корабля.

— То заднє вітрило треба за всяку цїну здоймити — говорив Освальд дальше. — Назад там, хлопцї, беріть ще низше вітрило! — Держіть добре кінцї, доки єго не спустите, инакше свист вітру налякає нам нашу леді на кораблн. Очевидно, якби я мав лиш власну барку, то нїколи не брав би на корабель женщини, хоч би менї не знати кілько платили.

Блискавка била тепер одна за другою, а голосний гук грому, що безнастанно повторяв ся, вказував, що буря наближала ся. Мов якийсь потоп лив дощ, вітер то втихав то наново завивав — часом обертав ся і в иншім напрямі віяло — то знов зривав ся і немилосердно торгав вітрилами.

— До гори з кермою, хлопче! — крикнув Освальд, коли єго саме в тій хвили нагло ярка блискавка осліпила, а безпосередний удар грому оглушив моряків на покладі. Знов подув вітер зі скаженою силою, відтак трохи ослаб, а вкінци настала мертва тишина. Вітрила звисали з щоглів, дощ лив як з цебра, а корабель хитав ся між розбурханими филями, аж нараз поринув в цїлковитій темноті.

— Скоро, бігай котрий з вас на долину збудити капітана — крикнув Освальд. — Боже, тут то нам буде робота. Линви великого вітрила сюди, аж жерди обернути! Беріть ся скоро до роботи. — То півперечне вітрило звинув би я — сказав до себе — але я не капітан. Навхрестні жердки здоймити! — командував дальше — скоро! скоро! то не жарт.

Серед непроглядної темноти і зливи, що морякам заливала очи, було їм тяжко найти линви і подавати собі взаїмно; они не могли тому так скоро виповнити приказ керманича, як повинно було бути. Ще не скінчили своєї роботи, ще капітан Інґрам не міг вибігти на поклад, коли нараз вихор змінив свій напрям і ударив на нещасливий корабель з противного боку. Корабель похитнув ся і положив ся на бік. Керманича перекинуло через керму, а Освальд і прочі, що були заняті коло зелїзних руштовань межи головною а передною щоглою, покотили ся разом з линвами і всїми до покладу не прикріпленими річами до спустів. Не мало труду треба було, аби они вивободили ся знов з свого небезпечного положеня. Напрасний удар налякав всїх, що були в каютах під покладом, та они гадали, що корабель вже потапає. В самих сорочках, несучи прочу одежу в руках, повибігали з кают східцями на гору.

Освальд Баред був перший, що підняв ся на ноги і причовгав ся в гору до керми. Вхопив кермове колесо і скоро покрутив ним. Також капітан Інґрам з кількома своїми моряками добив ся до керми, де в случаях найбільшої небезпечности збирають ся звичайно всї добрі моряки. Однако свист бурі, заливаючі очи потоки дощу, солона піна филь, що при напраснїй зміні вітру задержала ся і величезними масами упала на поклад, страшенний гук громів, густа пітьма, котра збільшала ще грозу, а до того криве положенє корабля, так що люди з одної єго сторони на другу могли лиш човгати ся — все то на довгий час спиняло всяку роботу. Одиноким приятелем бідних людий в тій борбі з живлами була лиш блискавка, але як можна инакше назвати положенє, в котрім блискавку уважає ся прия-

всего 2—4 сот. на топці, а правительство бере по 20 сот. Вправді від коли кр. виділ перенял на себе продаж соли, заведено деякі улїпшеня, як опаковане, через що сіль не тре ся і єсть чистїйша. Також упормовано цїни, але мимо того ще деякі трафіканти соли „установлюють“ цїни соли самовільно. До сего кр. виділ нїяк не повинен допустити.

Дальше жалував ся бесїдник на те, що не увзглядпено петиций численних громад о вільний побір сировицї, але навіть відбирає ся се право громадам, які се право посідали давнїйше. Вийшла навіть інструкция кр. дирекциї скарбу, що вводить ріжні перепони і утрудненя для громад. Мимо сего кр. дирекция скарбу доносить кр. виділови, що петициї громад увзглядняє ся і що пороблено людности великі пільги.

Окрім покладів соли маємо в краю, особливо в Калущинї, поклади каїніту і сильвіну. Міністерство зарядило вже пробні верченя і два такі верченя мають докопати ся, а коли випадуть добре, то буде можна приступити до експльоатациї на велику скалю. Але тимчасом потворили ся вже в Калуши спекуляцийні спілки, що викликали велику спекуляцийну горячку з купованєм і продаванєм теренів, межуючих з салїнами. Ґрунт, що в звичайних відносинах ішов не більше як 200 К до 500 К, платить ся тепер по 20.000 К. Правдоподібно є тут в грі акция заграничних промисловцїв. Щоби запобігти лихим наслідкам сеї спекуляциї, треба би вислати на місце відповідно кваліфікованого урядника.

Бесїдник поставив резолюциї: 1) Взиває ся ц. к. правительство, щоби петициї громад повіта калуского о вільний побір сировицї ухвалою сойму з 1908 року поручені увзглядпено, а дальше §. 15. інструкциї ц. к. кр. дир. скарбу з жовтня 1909, накладаючий на людність тягарі і фіскальні секатури скасовано; 2) взиває ся ц. к. правительство, щоби розглянуло причини спекуляцийної горячки в закупованю ґрунтів, прилягаючих до ц. к. салїн в Калуши, а особливо з уваги на правдоподібну конкуренцию заграничних органїзаций промислових; 3) взиває ся ц. к. правительство, щоби знижило цїни соли.

В дальшій дискусиї забирав голос посол Скварко. Зазначив, що посередництво в продажі соли, ведене кр. виділом, не приносить краєви нїякої користи, а краєве купецтво наразило на доймаючі страти, людність на брак соли, лиху сіль і безнастанні невигоди. Треба і то зазначити, що монополь посередництва противить ся законови о монополях з 1885 р. і основному законови з 1887, і вяже купцїв в купуваню соли з инших жерел. Се потягає за собою матеріяльні страти для купцїв. Декотрі з них пр. в середущій Галичинї мають по оплатї транспорту так малу провізию, що мусять до неї докладати.

По п. Скварку промовляв ще до тої самої точки порядку п. Думка. До голосу були записані „против“ пп. Винничук, Сандуляк, Т. Старух і Миронюк-Заячук.

Вибрано ґенеральних бесїдників „против“ п. Т. Старуха, „за“ п. Тертіля.

По промові п. Старуха, ґенеральний бесїдник „за“ і справоздавець зрік ся голосу і перейдено до подрібної дебати. Промовляли пп. Винничук і Макух.

В голосуваню відкинено всі резолюциї, що стреміли до зменшеня цїни соли і удогідненя розпродажи, з виїмком резолюциї п. Макуха, щоби сіль давати в розпродаж безпосередно купцям.

По промові п. Скварка п. Маршалок о годинї 2-ій відрочив засїданє до години 8-ої вечером.

Вчера відбули паради польского соймового кола в рускій справі. Наради остаточно не довели до нїякого рішеня. Ухвалено поручити дальшу дискусию і евентуальне рішенє конференциї голов клюбів.

Н о в и н к и.

Львів, дня 4 лютого 1910.

— **Іменованя і перенесеня.** С. В. Цїсар іменував радника Двору і директора округа скарбового в Кракові дра Станислава Шляхтовского віцепрезидентом кравої Дирекциї скарбу і краєвим директором скарбу у Львові. (Др. Шляхтовский родив ся 1856 р. в Кракові, де єго батько був адвокатом). — П. Мінїстер скарбу іменував в управах салїнарних Галичини і Буковини: ст. упр. салїн Здисл. Камінського, інспектором будови машин, Конст. Слотвіньского, ст. упр. салїн. Збіґн. Зловодского, Кар. Штольфа і Зиґмунда Гайду радниками ґірничими; — упр. ґірн. і гут. Ст. Ендемана, упр. ґірн. Ів. Бартуся, упр. ґірн. і гут. В. Манна і Мак. Велькопольского та упр. ґірн. Мир. Ляврецкого старш. управит. ґірн. і гути. — Пан Намістник перенїс асистента ветеринариї Йосифа Прашіля з Гусятина до Львова.

— **Щедрі дари.** Є. Е. Впреосьв. Митрополит ґр. Шептицкий дарував читальни „Просьвіти“ в Коршові коло Коломиї ґрунт під будову читальняного дому, за що виділ тоїж читальнї складає Впр. Владицї прилюдно щиру подяку. — Панї Александра Спожарска, властителька передплетні, відступила „Рус. Тов. педаґоґ.“ при сплатї більшого довгу 400 К титулом жертви на цїли товариства, за що їй виділ тогож товариства як і за всякі полекші, давані товариству при замовленях робіт у неї, висказує прилюдно слова признаня і подяки.

— **Популярно-наукові виклади в Дрогобичи.** Заходом філїї Руского тов. педаґоґ. в Дрогобичи відбудуть ся слїдуючі відчити в комнатах Руского касина: Дня 6 с. м. С. Шуштевича: На Шевченковій могилї; дня 13 с. м. С. Шухевича: Катеринослав; дня 15 с. м. С. Шухевича: Днїпрові пороги; дня 20 с. м. дра Чапельского: Ділане сьвітла і єго пристосоване в медицинї; дня 27 с. м. інж. Ф. Левицкого: Електричне сьвітло; дня 6 марта дра Олесницкого: Рим; дня 13 марта дра Чапельского: Про віднорність людского орґанїзму; дня 20 марта інж. Ф. Левицкого: Телеграф без дроту; дня 27 марта о. П. Кмита: Єрусалим; дня 2 цьвітня В. Бирчака: Поезиї Олеся. Початок о 7 годинї вечером. Вступ вільний, однако принимасть ся дрібні датки на фонд дівочої бурси в Дрогобичи.

— **З Коломиї** доносять: Читальня „Просьвіти“ на кутскім передмістю в Коломиї дає доказ, що й коломийске міщаньство не пропало для народної справи, а бере участь в народнім житю. Досить згадати, що ся читальня думає вже про будову власної хатини і на ту цїль має вже зібраних на початок 230 К. Зложило ся на се: з жертв членів 56 К, з коляди 126·70 К і з вистави „Ворожбита“ 49 К. Ся читальня виставила вже 3 штуки, а треба знати, що аматорский кружок складає ся переважно з міщаньскої молодїжи. Зазначити й тут відрадну прояву, що і інтелїґентна громада не рівнодушно відносить ся до сеї одинокої рускої читальнї в містї. І так: філїя „Просьвіти“ висилає до читальнї референтів з викладами; на коляду зложила переважно інтелїґенция згадану вже значну суму і на амат. виставі явило ся досить інтелїґенциї. Побажати б лиш, щоби і дальше не забувано про вагу такої читальнї.

Заходом членів сеї читальнї заложено перед роком судово зареєстровану „Міщаньску Спілку“ торговельно-промислову; задача її: економічно піднести міщан, забезпечити їм дешевий кредит, вирвати міщан-ремісників з рук лихварів та визискувачів і заложити склеп, де члени могли би по умірений цїнї купувати товар. Поки що є лише кредитовий відділ, але є надія, що при помочи членів дирекция товариства (особливо згадати треба про безкорисну а ревну працю пп. Ів. Филиповича та Гр. Кокотка) приступить до зреалїзованя і дальших точок програми.

За кутским передмістєм пішло і надвірняньске, де також найшли ся люди, що забажали мати читальню „Просьвіти“. Дня 30 сїчня відбули ся загальні збори читальнї „Просьвіти“ на тім передмістю. На сих загальних зборах явило ся 60 міщан — мужчин, жінок і дївчат — і вписали ся також у члени; а се позваляє надїяти ся, що і на надвірняньскім передмістю буде читальня гарно розвивати ся.

телем, як не нещастним? Однако її яркі проміні подавали тим нещастним тільки сьвітла, що могли хоч розпізнавати своє положенє. І хоч як страшний вид отвирав ся перед їх очима на короткі хвилї, то однако то не було так страшне, як пітьма і цїлковита непевність.

Освальд віддав керму двом морякам і відрізав своїм ножем топори, які були привязані на переді корабля. Один з них задержав для себе, другий розділив поміж стоячих коло него моряків. Говорити так, аби було чути голос, було майже не можливо, так страшенно лютила ся буря, але лямпа горіла ще в компасовій будцї і при її слабім сьвітлї міг капітан Інґрам розпізнавати сиґнали, які давав керманич і відновідати на них. Треба було конечно обернути корабель в напрямі вітру, але не було сили, котра могла би справити керму. Вскорі линви від позадної щогли були поперетинані і щогла упала з покладу в море, так що моряки на другім кінци корабля навіть того не помітили. І ті, що стояли, близше були би того не бачили, коли би деяких з них не була ударила линва падаючої щогли.

Освальд з товаришами дістав ся знов до вартової будки і глянув скоро на компас. Замітив, що корабель мимо всїх єго змагань чим раз більше глубше поринав в воду, дав відтак знов сиґнал капітанови, що хоче тепер зробити а той в той сам спосіб заявив на то свою згоду. Неустрашимий моряк скочив наперед а за ним три єго товариші до головної щогли. Дїставшись тут, почали свою роботу, яка належала до найтяжших і до найнебезпечнїйших; виставлені на удари скажених филь, почали рубати сильні линви, а ті дуже поволи подавали ся під ударами топорів, бо під водою ті удари тратили майже силу. Одного з них филї вхопили і кинули на лївий бік корабля, де лиш улинвованє спасло єго від смерти в мори. Не стративши відваги, вдер ся він знов на гору, дістав ся до своїх товаришів і взяв ся до дальшої роботи. Послїдний удар упав з руки Освальда, линви поперетинані засвистїли в воздусї і висока головна щогла щезла в кипучих морских филях. Освальд і єго товариші уступили зі свого небезпечного становища і вернули знов до капітана, котрий все ще з кількома моряками стояв коло кермового колеса. Корабель лиш поволи прийшов в своє просте положенє і тяжка робота оплатила ся. За кілька хвиль плив знов в напрямі вітру, хоч все ще тяжко перекочував ся і від часу до часу ударяв ся о відрубані щогли, котрі привязані до линов, тягнули ся за ним.

Вітер дув вправдї все ще так сильно як перед тим, однако не ударяв вже з таким ломотом о корабель, бо той без задних вітрил плив в напрямі вітру. Найблизшою роботою було тепер освободити корабель від пливучих за ним щоглів; але хоч всї помагали при тім, робота ішла поволи і коли засвитав день, було ще мало зроблено, бо й тепер ще небезпечність не минула і поклад що хвилї був заливаний водою. Ті, що взяли ся за ту роботу, пообвязували ся линвами, аби їх вода не забрала; однако ледви скінчили, коли величезна филя ударила в задний бік корабля, зломила послїдну щоглу і кинула в море. Так був тепер „Ч е р к е с“ зданий на ласку і неласку бурі.

(Дальше буде).

Заходом філії „Руск. Тов. педагогічного" відбудуть ся тут дня 3 марта с. р. великі вечерниці в сали Каси ощадности. Користь подвійна: і поміч молодіжи, бо чистий дохід призначений на будову бурси — і весела забава. А комітет заздалегідь думає про ріжні несподіванки. Музика циганська в Буковини. Вступ 4 К від особи, родинний білет для 3 осіб 10 К. Початок о год. 9 вечером. Запрошеня вже розсилають ся.

— **Дрібні вісти.** Громадска рада міста Кіцманя на Буковині розписала оферту на будову гімназияльного будинку коштом 300.000 К. Оферти можна вносити до 15 лютого с. р. до ради гром.— Стан здоровля норвеского письменника Берпзона есть так грізний, що недужому грозить вже смерть неминуча. — З днем 3 с. м. вдержано на льокальній зелізниці Борки великі-Грималів з причини заметелі рух поїздів аж до відкликаня. — На улици Сикстускій номер оногди скоропостижно 64-літний Северин Доманьский, власт. більшої посілости, котрий хвилево мешкав в готели „Центральнім".

— **Страшна катастрофа в школі.** В громадскій школі в Шенеберґ прийшло оногди до страшної катастрофи в хвили, коли учитель Шмідт поясняючи ученицям, дівчатам, літ 13 до 14, якусь сполуку хемічну викликав страшенний вибух. Що він мішав, годі ще знати, бо страшно покалїченого годі ще було випитати. Діти лиш розповідають, що він насамперед в порцеляновій посудині а відтак на мисочці від вазонків мішав і розтирав якісь хемічні творива, котрі при розтираню голосно тріскали. Кажуть, що то були хльорокислекалї, сірка і цукор. Шмідт так втішив ся був своїм винаходом якоїсь вибухової мішанини, що вибіг з нею до сусїдної кляси, де відбували ся рисунки і показував там дітем свій винахід а до учителя рисунків сказав: Аж тепер винайшов я порох, пане товаришу! Ледви що вернув назад до своєї кляси, як вже й настав вибух, котрий був так страшний, що діти в першій хвили мало що таки зі самого страху не згинули. Потрясене воздуха було так сильне, що кількоро дівчат викинуло з лавок а відтак густа біла хмара закрила цїлу комнату. Учителем кинуло на землю і він облитий кровю лежав без памяти на земли. Діти по першім перестраху наробили страшенного крику і почали втікати з кляси та пустились сходами на долину, де їх директор задержав. Показало ся, що вибух урвав Шмідтови три пальці від лївої руки таки зовсім, а цїлу руку так поранив, що єї треба буде зовсім відняти. Праву руку покалїчило єму також тяжко, але здаєся, що можна ще єї буде вилічити. Впрочім не знати, чи Шмідт не має ще яких внутрішних ушкоджень, бо через цїлий час лежав непритомний і лиш на короткий час відзискав був в середу притомність. З учениць були пять легко покалїчені, по найбільшій части куснями скла, але вже всі від страху, якого набрали ся від вибуху, опамятали ся і впрочім зовсім здорові. Катастрофа ся нехай буде остереженем для учителїв і учительок, як небезпечно показувати дїтем в школі такі досьвіди наукові, котрі можуть легко спричинити катастрофу.

† **Померли:** Лев Стафиняк, студент медицини, упокоїв ся дня 31 січня с. р. у Відни в шпитали в 23 р. житя. — Павло Бекесевич, абсольвент торговельної академії, упокоїв ся в Тернополи дня 1 с. м. в 27 р. житя. — В Судовій Вишни номер оногди др. Михайло Рокоссовский.

Господарство, промисл і торговля

— **Справа основаня у Відни централї для з'ужиткованя худоби** викликала не малий переполох межи торговельниками, котрі доси визискували як продуцентів худоби так і консументів мяса, отже они розпочали голосну акцию в тім напрямі, щоби не дати ся усунути зі становища посередників межи тими, що займають ся годівлею худоби, а тими, що єї споживають. В тій цїли відбуло ся сими днями у Відни віче торговцїв худобою, котре ухвалило остру резолюцию проти правительственного предложеня. Мабуть щоби трохи втихомирити тих визискувачів, орґан християньско-социяльного сторонництва, „Reichspost" так пише про задачу будучої централї для з'ужиткованя худоби: „Задачу централї для з'ужиткованя худоби, котру правительство має ввести в житє, богато розуміє так, що ся централя має цїлковито усунути купцїв-посередників, та що в будучности худоба буде продавати ся через сю центральну орґанізацию. Однак се цїлком не є наміром правительства. Нереальну посередну торговлю, очивидно, буде поборювати ся. Однак під ріжним взглядом, там де є реальна торговля худобою, централя увійде в зносини з „солїдними" торговцями худоби.

„Першою задачею централї будуть заходи, щоби селянинови помогти добрими радами при продажи єго худоби на заріз. Так приміром буде поучувати ся селян, щоби они не висилали до Відня напів відгодованої худоби з пасовиска, бо се дає велику втрату на вазі і на коштах транспорту. Така худоба може бути дуже добре зужита в найблизших містах. В великих містах питають за перворядною і добре вигодованою худобою і дорого платять за неї, бо тілько великі міста мають населене, що може добре платити. Нераціональне є також поступоване деяких різників на провінції, котрі на місци продають лише деякі части зарізаної худоби, а решту старають ся продати у Відни, при чім дуже богато з їх зарібку забирають кошти транспорту і консумцийний податок.

„Щоби рільникови уможливити як найкористнїйше зужиткованє єго худоби, централя має також студіювати услівя вивозу худоби за границю. У відповідних околицях централя має також взяти в свої руки орґанізацию битя худоби і вивозу мяса. Буде також старати ся зорґанізувати з як найлішим зиском для продуцентів худоби справу зужиткованя шкіри, крови, товщу, костий і иних „відпадків", які окрім мяса дає зарізана худоба. Централя не буде всего того робити на власний зиск і тому она не потребує оборотового капіталу. Централя буде старати ся підперти всї реальні підприємства, котрих цїлию є двигнене годівлї худоби і тому заснованє сеї інституциї буде дуже пожадане так в інтересї продуцентів як і консументів".

Телєґрами.

Прага 4 лютого. Маршалок кн. Лобкович відкрив засїданє сойму о 11 год. 15 мін. По ствердженю комплету зарядив відчитанє петиций і численних внесень предложених Нїмцями. Внесеня поставлено також і з ческой сторони.

Льондон 4 лютого. Як доносять з Мальти до бюра Райтера, відплив звідтам вчера лиш один кружляк до заливу Фалєром коло Пірея; инші кораблї поплили до Плятеї коло Патрас.

Тебріс 4 лютого. Доносять тут о повній поразцї Рахім-хана, котрий з недобитками своєї кінноти втік над росийску границю.

Константинополь 4 лютого. Часописи доносять, що рада мінїстрів приняла до відомости успокоюючу відповідь держав на послїдні кроки Туреччини в справі Крети. Після тих вістий держави охоронні рішили боронити прав Туреччини і обсадять Крету знову, коли би Кретийцї наміряли висилати делеґатів до Атин.

Петербург 4 лютого. Дума висказала на вчерашнім засїданю конечність виготовленя закона, після котрого застановлено би всякі зиски в дорозі адміністрацийній тих осіб, котрі виставляють на небезпечність державу або суспільність.

Вашінґтон 4 лютого. В сенатї поставлено предложенє, щоби слїдителеви північного бігуна Пірі'ви надати ранґу контрадмірала.

Харбін 4 лютого. Росийскі і заграничні експортери запротестували против заказу вивозу збіжа з провінций Кірін і Гайлїнтян. Протест той підперли консулї.

Ню-Йорк 4 лютого. 60 товариств зелїзничих заявило готовість застановити ся над жаданем 32.000 робітників що до підвисшеня платнї о 25 проц., за то відмовили всім иншим жаданям.

Рух поїздів зелізничих

обовязуючий з днем 1 мая 1909 р. після часу середно-європейского.

Замітка. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненем чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2^{30}**, $5^{·50}$, 7·25, **8^{55}**, 9·50, 1·10*), **1·30**, 5·45, **8^{40}**, 9^{50}.
*) З Тарнова.
З Підволочиск: 7·20, 12·00, **2^{15}**, 5·40, $10^{·30}$.
З Черновець: **12^{20}**, 5^{45}*), 8·05, 10·20*), **2^{05}**, 5·53, **6^{40}**, 9^{30}.
*) Із Станиславова, *) З Коломиї
Зі Стрия: 7·29, 11·45, 4·25, 11^{00}.
З Самбора: 8, 9·57, 2, 9^{00}
З Сокаля: 7·10, 12·40, 4·50
З Яворова: 8·05, 5.

На „Підзамче":

З Підволочиск: 7·01, 11·40, **2**, 6·15, 10^{12}
З Підгаєць: 10·54, 7·26*), $9^{·44}$, $6^{·29}$*), $11^{·55}$*)
*) З Винник.

На дворець „Львів-Личаків":

З Підгаєць: 10·38, 7·10*) $9^{·28}$, 6·13*), $11^{·39}$*)
*) З Винник.

Поїзди льокальні.

З Брухович:
що дня: від 1/5 до 30/9 8·15, 8^{20}.
„ 1/6 до 30/9 3·27, 9^{35}.
„ 2/7 до 30/9 5·30.

в недїлї і р. к. сьвята: від 1/5 до 31/5 3·27, 9^{35}.
З Янова:
що дня: від 1/5 до 30/9 1·15, 9^{25};
в недїлї і р. к. сьвята: від 2/5 до 12/9 $10^{·10}$.
Зі Щирця: в недїлї і р. к. сьвята від 30/5 до 12/9 $10^{·15}$.
З Любіня: в недїлї і р. к. сьвята від 16/5 до 22/9 11^{45}.
З Винник що дня 3·44.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12^{45}**, 3^{50}, **8^{25}**, 8·40, **2^{45}**, 3·30*), 6^{12}, **7**, 7·35, 11^{15}.
*) до Ряшева.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

ОГОЛОШЕНЯ.

КНИЖКИ
на нагороди пильности.

Книжки рускі а також і польскі апробовані Вис. ц. к. Радою шкільною можна замовляти в рускім Товаристві педагогічнім улиця Сикстуска ч. 47, в книгарни Науков. Товариства ім. Шевченка у Львові Ринок ч. 10 і в склепі Тов—а Взаїмної помочи учительскої в Коломиї (Народ. Дім) і у всіх книгарнях в краю.

I. Образкові книжочки для дітий.

Дітвора, опр. 1 К.
Зьвірята домашні, опр. 80 с.
Приятелі дітий, опр. 1·20 К.
Ах, яке хороше, опр. 2 К.
Для розривки, опр. 1·20 К.
Око в око 1 К.
Крізь трав килими 1 К.
З Царства зьвірів, опр. 1·50 К.
Літною порою, опр. 150 К.
Діточі вигадки опр. 1·50 К.
Від весни до весни, опр. 2 К.
Веселий сьвіт 60 с.
Дикі зьвірята в образках і віршах, 60 с.
Книжочка Стефуні 60 с.
Мамин дарунок 60 с.
Приятелі чоловіка 60 с.
Татів дарунок 60 с.

II. Ілюстровані байки та оповіданя.

Казки народні, ч. I. і II. бр. по 50 с., опр. 70 с.
Казки народні, ч. I. і II. разом опр. 1·30 К.
Мірон: Пригоди Дон Кіхота, бр. 80 с., опр. 1·10 К.
Казки братів Грімів, бр 50 с., опр 70 с.
Др. М. Пачовский: Народні думи, ч. I. бр 40 с., опр. 60 с.
Др. М. Пачовский: Народні думи, ч. II. бр 55 с., опр, 80 с.
Др. М. Пачовский: Народні думи, ч I. і II. разом опр. 1·30 К.
Ґете-Франко: Лис Микита, трете нове видане бр. 1 К, опр. 1·30 К.
Робінзон великий ілюстр., бр. 1·80 К, опр. 2·20 К.
Житє і слава Тараса Шевченка, образок сценічний, бр. 30 с.
Калитовский: Подорож сьв. Николая, драматична гра, бр. 20 с.
Ілля Кокорудз: Спомини з Атен з ілюст. бр. 1·80 К, опр. 2·10 К.
Свен Гедін: Крізь пустині Азиї. ч. I. бр. 1 К, опр. 1·30 К.
Свен Гедін: Крізь пустині Азиї ч. II. бр. 1 К, опр. 1·30 К.
Свен Гедін: Крізь пустині Азиї, ч. III. бр. 1 К, опр. 1·30 К.
Свен Гедін: Крізь пустині Азиї, ч. IV. бр. 2 К, опр. 2·30 К.
Билина про Іллю Муромця і его славні подвиги, бр. 16 с.

III. Книжки для шкільної молодіжи і для народу.

Молитвеник народний, нове розширене видане по 50, 70 с. і 1 К.
Китиця желань, нове розширене видане, бр. 40 с., опр. 60 с.
Т. Шевченко: Кобзар для дітий, (друге попр. видане) бр. 30 с.
Гордієнко: Картагинці і Римляне, бр. 40 с., опр. 60 с.
Мальота: Без родини, нове видане, бр. 80 с., опр 1·10 К.
Дніпрова Чайка, Коза Дереза (діточа оперетка) 1 К
Др. О. Макарушка: Короткий огляд руско-україньского письменства від XI.—XVIII. століття, бр. 40 с., опр. 60 с.
Тарас Шевченко: Кобзар, бр. 2 К, опр. 2·50 К, опр. в пол. 2·70 К.
Др. Ів. Франко: Коли ще зьвірі говорили, бр. 80 с., опр. 1·10 К.
В. Лебедова: Малі герої, бр. 50 с., опр. 70 с.
Ів. Спілка: На чужині, бр. 40 с., опр. 60 с.
О. Катренко: Оповіданя, бр. 40 с., опр. 60 с.
Василь В—р: Подорож до краю ліліпутів, бр. 50 с., опр. 70 сот.
А. Кримский: Переклади, бр. 40 с., опр. 60 с.
Образки з історії України-Руси, бр. 50 сот.
Стефан Ціпка: На прічках, бр. 30 с., опр. 50 с.
Марта Борецка, трете видане, бр. 50 с., опр. 70 сот.
Гр. А. Толстой: Казки, бр. 40 с., опр. 60 с.
О. Конисський: Поеми, бр. 30 с., опр. 50 с.
М. Вовчок: Інститутка, бр. 40 с., опр. 60 с.
Дивні пригоди Комаха Санґвінікі, бр. 48 сот.
Малий сьпіваник, бр. 20 с., опр. 34 с.
Клявдия Лукашевич: Серед цьвітів, ком. в 2. діях, бр. 14 с., опр. 30 с.
Е. Ярошиньска: Друга китичка для малих дівчат, бр. 20 с., опр. 40 с.
Шекспір в повістках, бр. 30 с., опр. 50 с.
Королевский: Дві могилі, бр. 18 с., опр. 32 с.
Анґлійскі казки, бр. 24 с., опр. 40 с.
Е. Ярошиньска: Повістки, бр. 24 с., опр. 40 с.
Віра Лебедова: Мами, бр. 20 с.
Др. І. Франко: Абу Казимові капці, бр. 60 с., опр. 90 с.
Збиточник Гумфрі (з анґлійского), бр. 70 сот., опр. 1 К.
Робінзон великий, бр. 1·50 К, опр. 1·80 К.
А. Глїбів: Байки, бр. 10 с.
Історія куска хліба (з францускоґо), бр. 50 с., опр. 70 с.
Збірка оповідань, бр. 40 с., опр. 60 с.
Кіплінг: В Джунґлях, бр. 1 К опр. 1·30 К.
К. Гриневичева: Леґенди і оповіданя, бр. 30 сот., опр. 50 с.
І. Б. Двоножний зьвір, бр. 40 с., опр. 60 сот.
За Амічісом, переклав В. Шухевич: Записки школяря, бр. 40 с., опр. 70 с.
Джонатан Свіфт: Подорож Ґулївера до краю великанів, бр. 50 с., опр. 70 с.
Е. Ярошиньска: Заповіт (збірка оповідань), бр. 30 с., опр. 50 сот.
Уличник (з францускоґо, перекл. А. Крушельницкий), бр. 1·10 К, опр. 1·40 К.
В. Чайченко: Олеся, бр. 10 с.
О. Федькович: Вибір поезий, додаток до ч. 24 „Дзвінка“.
„Дзвінок“, брошуровані річники по 4 К.
„Дзвінок“ „ „ з р. 1906 і 1907 по 6 К.
Японьскі казки, бр. 30 с.
Сору Кру, бр. 30 с., опр. 50 с.

З друкарні В. Лозиньского під зарядом І. Недопада. (Телефон ч. 527).